

[Nørskov.]

et stort Fremskridt set i Forhold til de For-
 eningers Interesser, som har vedtaget Re-
 solutionen. Desværre er det ingen billig
 Løsning, men skal der være en sejlbar For-
 bindelse mellem Limfjorden og Vesterhavet,
 hvilket jo er et meget udbredt Ønske,
 maaske hos alle de interesserede Parter,
 kan Ordningen sikkert ikke blive billigere,
 hvis andre Veje vælges. En Trøst er det jo,
 at det for en stor Del er indenlandske Ma-
 terialer, som skal anvendes til Arbejdet,
 saa Pengene bliver her i Landet.

Forslagets Vedtagelse vil for det første
 betyde, at Thyborøn By og Havn bevares.
 Det er meget forstaaeligt, at Beboerne gerne
 vil bevare deres Hjem og Bosted, hvorfra
 de i mange Aar har drevet deres farefulde
 Erhverv. Her bor en dygtig og driftig Be-
 folkning paa 1 400 Indbyggere, og herfra
 drives et betydeligt Havfiskeri, som har
 været i stærk Udvikling i de senere Aar.
 Det er selvfølgelig af stor Betydning, at der
 paa den lange Kyststrækning fra Esbjerg
 til Hirtshals findes en brugbar Havn nær
 ved de store Fiskepladser i Nordsøen.
 Thyborøn har imidlertid ikke alene Betyd-
 ning som Fiskerihavn, men ogsaa som Nød-
 havn under farefulde Situationer. Mange
 Fiskere og Søfolk har gennem Aarene
 bjerget Livet, fordi de har haft denne for-
 trinlige Nødhavn at ty ind til, naar de
 orkanagtige Vestenstorme har rejst sig. Jeg
 mener, det er af Betydning, at Byen og
 Havnen bevares, saa Havnen fremdeles
 kan tjene Fiskeriet og fungere som Nød-
 havn, saavel for Fiskerifartøjer som større
 Skibe, da der jo bliver en 5 Meter dyb Sejl-
 rende ind i Havnen.

Endvidere kan nævnes, at Forslagets
 Vedtagelse fremdeles sikrer de vestlige
 Limfjordsbyer Sejlads vestud af Fjorden.
 Ja, den vil endog blive forbedret, idet der
 fremtidig vil være mindst 5 Meter Vand
 helt ind til Løgstør Grunde. Denne For-
 bedring af Fjordsejladsen vil selvfølgelig
 være af stor Betydning for disse Byer og
 deres Næringsliv, og endelig vil man søge
 at bevare Fjordfiskeriet ved at indbygge en
 Gennemstrømningssluse i Dæmningen, saa-
 ledes at Saltholdigheden i Fjorden kan regu-
 leres. For Landbruget vil Forslagets Gen-
 nemførelse betyde Forbedring i Forhold til
 den nuværende Tilstand med de idelige

Oversvømmelser af de lave Arealer. Gennem
 Aartier har Landbruget lidt store Tab ved
 Saltvandsoversvømmelser, som de lave Enge
 har været udsat for. Som Forholdene er nu,
 giver disse Arealer kun et ringe Udbytte,
 fordi det er saa vanskeligt at udnytte dem
 intensivt. De interesserede lavt beliggende
 Arealer er af Kommissionens Landbrugs-
 udvalg opgjort til 30 000 ha, hvoraf 14 500
 ha ligger ubeskyttet hen, medens Resten,
 15 500 ha, ligger bag Diger eller Dæm-
 ninger. Opgørelsen omfatter kun Arealer
 Vest for Gøl. De omhandlede Arealer er
 ansat til en Grundskyld af 8,4 Mill. Kr.,
 og i Bemærkningerne til det tidligere
 fremsatte Lovforslag om samme Sag er
 Værdistigningen paa Grund af de frem-
 tidige sjældnere Højvande anslaaet til
 mellem 3,9 og 4,7 Mill. Kr. under de
 forskellige Forudsætninger. Hertil kom-
 mer et Beløb af henved 1,1 Mill. Kr. sva-
 rende til den økonomiske Vinding ved for-
 mindsket Kystnedbrydning. Det fremgaar
 af disse Tal, at det er store Værdier, der her
 kan indvindes for Samfundet. Naar Over-
 svømmelserne ophører og disse Arealer
 kommer under Kultur, vil de sikkert kunne
 give et Udbytte, der kommer paa Højde
 med Landets bedste Jord, hvilket vil være
 en betydelig Vinding for Landet. Hvor
 stor Kystnedbrydningen eller Bortskærin-
 gen er, kan der ikke uden ved en fuldstændig
 Opmaaling siges noget helt bestemt om,
 men Landbrugsudvalget sætter det aarlige
 Landtab til ca. 30 ha, repræsenterende en
 aarlig Værdi af 25 000 Kr., det vil sige, at en
 jævn Bondegaard forsvinder i Fjorden
 hvert Aar. Ja, stedkendte Folk har endda
 hævdet, at Kystnedbrydningen er større.
 Det er altsaa paa Tide, at denne Bort-
 skæring af vort Agerland ophører.

Efter min Mening er Tiden nu inde til at
 løse den vanskelige Thyborøn-Sag. Spørgs-
 maalet har været Genstand for Diskussion i
 mange Aar og er blevet grundigt undersøgt,
 og alt taget i Betragtning peger Lovforslaget,
 som jo er en forbedret Udgave af Kommis-
 sionsforslag II, efter min Opfattelse paa den
 bedste Løsning af dette kombinerede og van-
 skelige Problem. Alle faar vel ikke deres
 inderste Ønske opfyldt, men det synes jeg
 heller ikke kan ventes i et saa vanskeligt
 Spørgsmaal med saa modstridende Inter-
 esser. Nu er Lejligheden der til at løse denne